

фурма отъ само себе си, каквото усилія и да са полагать за привеждането ѝ (*pour l'abaisser*). Т. 262.

Привѣзка с. ж. родъ украшенія: А напизи и украшения старо—български са' слѣдни. Кражила сребърни, позлатени и мѣдни... лжкатици, кое носѣтъ на гърды, привѣзки, чела съ злато обшити, косичници и други много. Пк. 87.

Привѣтливъ пр. привѣтливый: Привѣтливо момченце. Люб. 75.

Привечерь нарѣчѣе подвечерь: Вѣстници и книги да бѣдѣтъ въ расположеііе въ праздниѣ цѣль день и въ дѣлникъ при—вечерь. Л. Д. 1869 р. 125.

Привиденъ пр. призрачный: При всякъ—тѣ тѣж привидѣж неправилностъ, пакъ съ пълнѣ увѣреностъ можемъ каза. Л. Д. 1874 р. 173.

Привидѣ са м. св. *возвр.* **Привиждамъ са** м. дл. *возвр.* покажусь,—зываюсь: Тукъ черень кютюкъ, кой му са привиждаше на човѣкъ слогаѣтъ, го стрѣскаше. Зк. 146. **Привиди ми са** м. св. *безл.* **Привижда ми са** м. дл. *безл.* мнѣ покажется, почудится, мнѣ кажется, чудится.

Привикамъ м. св. **Привиквамъ** м. дл. *призову*,—зываю: Чесскы-ти князове привыкали по градоветы и села-та много Нѣмскы пришьльцы. Л. Д. 1872 р. 216. Мнозина привыквахъ смръть—тѣ само отъ страхъ прѣдъ смръть—тѣ. *ib.* 1874 р. 119.

Привикнѣ м. св. **Привиквамъ** м. дл. 1) *приучу*,—чаю: Александръ искалъ да привыкне Гръци-тѣ и Македоняне-тѣ на Персидскы животъ. Ж. 85. 2) *привыкну*,—каю: Свѣтътъ привыкналь хумотъ да влачи, Тиранство и зло и до днесъ тачи. *Ботевъ*, 21.

Привлѣкѣ м. св. **Привлѣчамъ** **Привлѣчамъ** м. дл. *привлеку*,—каю: Ековѣтъ на тая свирка привлякохъ заведнажъ около насъ сичкытъ близны пастыри. Т. 31. Това прѣдразсѣдіе сѣществува на много мѣста въ Българинѣ, чи ушь чародѣйци съ нѣкаква си баянии въ упрѣдѣлены дни можяли да измамятъ силѣ плода да ся привлѣче на тѣхны нивы. Пк. 52.—**са**, *приползу*,—заю: Най-сетиѣ той са привлече на долѣ по стѣлба-та и влезе въ нейна-та стая. Л. Д. 1875 р. 153. А на краставици, пиперь, и др., до дѣ имъ са' разсади еще крѣхкы, привлѣчѣтъ ся разни насѣкоми при тѣхъ, и ги проѣдѣтъ отъ корена. Пк. 70.

Привой с. м. ремень: Привой—капшъ (по турски). *Перуника*, 42. Привой = ремикъ на орало. Пс. 25—26, 204. *ср. Горскій Описаніе II*, 1, 59, *идѣ* это слово считается сербскимъ.

Приврѣмененъ пр. преходящій, временный: То открыва намъ суетностъ—тѣ на тозъ свѣтъ приврѣменный. Л. Д. 1872 р. 163. Онзи приврѣменниѣтъ островъ—ненадѣино ся потрѣси и малко по малко по-